

Insemne sibieni

Foto: Fred NUSS

Să ajutăm Republica Moldova

Asociația Culturală Pro Basarabia și Bucovina, filiala Sibiu, aduce la cunoștință că acțiunea de depunere a cererilor pentru obținerea și a cetățeniei Republicii MOLDOVA continuă și în luna februarie.

Se precizează că cererile se vor scrie în dublu exemplar, după modelul publicat în TRIBUNA, model ce se află și pe geamul de la vitrina sediului din Bulevardul General Magheru nr. 54, telefon 1 81 76.

Facem, de asemenea, cunoscut membrilor și simpatizanților noștri că și pot procura publicațiile: „INTREGIREA”, revistă săptămânală a Asociației Culturale Pro Basarabia și Bucovina București, și „LITERATURĂ și ARTĂ” — din Chișinău — Republica MOLDOVA, precum și insigne de la sediul Asociației.

Așteptăm, în continuare, donații de cărți pentru frații noștri de peste Prut precum și documente din trecutul istoric al BASARABIEI, în vederea organizării unei expoziții în municipiul Sibiu.

„Sarcina noastră primordială este reorganizarea justiției” (I)

— afirmă dl. VICTOR BABIUC, ministrul justiției —

— D-le ministru, doresc, în primul rând, să vă transmit sincerile mulțumiri ale colegiului de conducere al ziarului „Tribuna” pentru deosebita amabilitate cu care ați acceptat să fiți interviuat. Vă rugăm să vă faceți o succintă prezentare, pentru cititorii noștri, desigur din punct de vedere al carierei juridice.

— Imi pare bine că am prilejul să discut cu un ziarist de la Sibiu. Deși nu am locuit niciodată în orașul dv., pot să spun că-l iubesc și-i păstrez amintiri frumoase, nu de azi, de ieri, ci de mai multă vreme... Nu cred că sînt lucruri deosebit de interesante în biografia mea, dar, mă rog... Sînt născut

la Botoșani, am terminat Facultatea de Drept în 1958, după absolvire am lucrat 10 ani la fostul Arbitraj de Stat

În exclusivitate pentru „Tribuna”

interregional Brașov, apoi Consilier juridic la Uzina „Tractorul”. Tot în acest oraș, am fost judecător la Tribunalul Popular, iar din 1968 sînt bucureștean. Aici, am lucrat la fostul Arbitraj de Stat Central, la Ministerul Comerțului Exterior, între anii 1971—1977, apoi cercetător științific principal la Institutul de Economie Mondială. Din vara anului trecut

îndeplinesc funcția de ministru al justiției. Pe lângă activitatea practică, am desfășurat activitate de cercetare științifică în domeniul dreptului comerțului internațional și al legislației economice,

înmănuncheată în elaborarea și publicarea a peste 100 de lucrări (cărți, studii, comunicări, articole de specialitate). Am lucrat și ca arbitru la Curtea de Arbitraj Comercial de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, al cărei vicepreședinte sînt și în prezent.

— Puteți să ne spuneți dacă v-ați gândit, cîndva, că destinul vă va mîna spre

Un nepot, doi prieteni, trei cunoscuți, patru rude mai îndepărtate, cinci foști colegi de școală primară, șase recomandați ca din întâmplare... și uite-așa, criteriul valoros de așezare în diverse fotolii a unor oameni corespunzători profesional și moral se respectă cu cea mai mare strictețe. Pentru că, unde-i vorbă nu-i tocmeală. Și lanțul slăbiciunilor se întinde pe străzile urbei, inclusiv a urbei noastre, printre instituții, ca un șarpe înveninat și veninos deopotrivă.

Văzîndu-l, simțîndu-i puterea și mărirea și dorința, omul consumator de mass-media, se întrebă, mirat firește, cînd are de gînd să plece de unde a venit acest „șarpe” care nu face altceva decît să creze suspiciuni, îndreptățite nemulțumiri, vicii de formă și fond privind aplicarea criteriului valorii peste tot unde omul este chemat, îndreptățit și obligat să ia decizii. Și nu-i răspunde nimeni.

Iar omul simplu își amintește că a citit în mai multe ziare, că a auzit la radio și televiziune despre hotărîrea guvernului, pronunțată de însuși primul-ministru, privind concursurile pe baza criteriului valorii, a valorii morale și profesionale, singurul în măsură să

departajeze un om de altul cînd este vorba să i se atribuie o funcție, fie ea cît de mică sau cît de mare. S-au promis, așadar, concursuri, dar nu s-au mai „dat”. Oare au fost date pur și simplu uitării? Sau cineva a avut interesul — vreun unchi, vreo mătușă, vreun

EDITORIALUL ZILEI

Lanțul slăbiciunilor

socru sau cine mai știe ce coleg — să le amîne sine die, pentru a nu-i afecta pe incompetenții care fac eforturi deosebite să stea în fotoliile pe care le ocupă în mod abuziv pentru a-i mai proteja pe unii care au fost și sînt, dîndu-le, astfel, șansa să mai fie și în continuare.

Ca urmare, lanțul slăbiciunilor „crește”, incompetența produce societății daune de toate felurile, corupția se declară regină la balul destabilizării și treburile, în loc

să intre pe făgașul normal, dorit de toți, o iau razna pe urmele „lanțului” în aplauzele frenetice ale nepoților, verilor, prietenilor, colegilor.

Creдем că, avînd la îndemînă și o lege pe această temă, recent aprobată de parlament, guvernul, respectiv, fiecare ministru în domeniul lui, ar trebui să organizeze grabnic trecerea de la teorie la practică a selecționării și promovării oamenilor pe baza criteriului valorii. Altminteri, degeaba ar primi, să zicem, ministrul culturii 33 la sută din buget și nu 0,33 la sută că tot pe apa sîmbetei s-ar duce bănișorii, doar că s-ar deplasa și mai mulți activiști culturali în străinătate sau s-ar mai inventa, poate, vreo zece reviste nerentabile din toate punctele de vedere.

Așadar, sfidînd lanțul slăbiciunilor, executivul trebuie să acționeze la toate nivelurile, inclusiv și mai ales al prefecturilor, pentru ca acele concursuri ale valorii să definească noul în direcția întăririi democrației, pentru ca oamenii să se stimeze și să aibă încredere atît în cei aleși cît și în cei numiți. Orice numire întîmplătoare e o gafă. Și prea multe gafe s-au făcut de la revoluție încoace.

TRIBUNA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII, nr. 309

Marți, 12 februarie 1991

4 pagini, 2 lei

I.C.S. Alimentara Sibiu — între explicații și inițiativă comercială (I)

— dialog cu domnul Ioan NARTEA, director comercial la I.C.S. Alimentara —

— Domnule director nu vă spunem o noutate cînd afirmăm că rafturile alimentarelor sînt goale, că la produsele raționalizate se înregistrează lună de lună restanțe. Ce explicație ne puteți da în acest sens?

— Din păcate, imaginea rafturilor goale este o moștenire a „epocii de aur” de care nu putem scăpa încă în nici un fel. Produsele alimentare sînt tot mai puține, calitatea lor tot mai îndoielnică. La produsele raționalizate restanțele variază lunar, cînd la zahăr, cînd la făină, cînd la ulei. Concret, pot să vă spun că abia în 8 februarie am reușit să lichidăm restanța de 16 tone ulei pentru luna de decembrie. În 7 februarie am început livrarea restanțelor pentru luna ianuarie care însumează 202 tone ulei.

— Vă rog să mă țertați că vă întreprup, dar din sondajul nostru efectuat la cele 50 de magazine din rețeaua dv., azi, 8 februarie, doar 17 aveau ulei în vinzare. Și asta în timp ce depozitele I.C.R.A.

au suficientă cantitate de ulei. Eu cred că este vorba de o gravă deficiență organizatorică. Cine sînt vinovații?

— Extrapolînd puțin, aș spune că în comerțul nostru lanțul slăbiciunilor are verigi destul de mari. Noi desfăcăm majoritatea produselor prin intermediul I.C.R.A., care are și obligația (în baza unui grafic) transportării lor la unități. În cazul de față cei de la I.C.R.A. se plîng de lipsa butoaielor, iar șefii noștri de unități motivează că nu vine nimeni după butoaie. Astfel, în zilele de 6 februarie am pus la dispoziția celor de la I.C.R.A. 36 de butoaie goale, în 7 februarie — 39 butoaie și în 8 februarie — 57 butoaie. Pînă în dimineața zilei de 11 februarie au fost ridicate doar 117 butoaie. Sperăm totuși, ca în perioada următoare, să livrăm zilnic cîte 40 butoaie, adică 8 tone ulei.

(continuare în pag. a III-a)

Ioan VIDRIGHIN

funcția de ministru al justiției? Cum ați receptat... „șocul”?

— Ei, n-a fost chiar un „șoc”, dar, de așteptat, nu mă așteptam... Nu aveam nici măcar pregătirea psihică pentru o asemenea investiție. Am în vedere că, pînă la Revoluția din '89, cariera mea juridică n-a fost de natură a-mi face o asemenea pregătire psihologică. Cum tot atît de real este și faptul că, ulterior Revoluției, nu m-am gîndit că eu aș fi persoana cea mai potrivită pentru această funcție. Oricum, am reacționat ca atare: a fost, în primul rînd pentru mine, o surpriză propunerea ce mi s-a făcut...

— Tot mai multă lume

(continuare în pag. a III-a)

A consemnat, LUCIAN JIMAN

Prea multe proteste (unele justificate) după licitația de la Mediaș!

Aceeași comisie județeană (președinte, d-l Mihai Florea) pe care o văzusem joi, în exercițiul funcțiunii la Cisnădie, a condus și licitația desfășurată a doua zi, la Mediaș, în mult prea îngheșuita sală de ședințe a E.G.C.L.-ului din localitate. Ca și la Cisnădie, numărul licitanților a fost net inferior celui al curioșilor veniți să vadă „ce chestie o mai fi și asta cu licitarea spațiilor comerciale?” Necazul e că acești... privitori n-au avut, cum se mai întîmplă, doar un rol decorativ, ei protestînd, gesticulînd și stînjînd vizibil o activitate cît se poate de importantă pentru firmele sau întreprinzătorii care pun la bătaie mari sume de bani, eforturi și, nu în ultimul rînd, riscuri momentan incomensurabile. Tocmai pentru că, în perioada următoare, licitațiile vor continua, sugerăm organizatorilor licitațiilor să trieze participanții, oprindu-i la ușă pe numeroșii „gură cască”!

Alte proteste a stîrnit, de pildă, și anunțul, firesc de altfel, că licitația de la Mediaș va fi condusă de membrii comisiei județene de la Sibiu („Tar depindem de Sibiu?” sau „Ce, noi nu avem specialiști la Mediaș?” etc.), care — din motive omești, să le spunem — au întîrziat o jumătate de oră... Corul vociferărilor a sporit în intensitate atunci cînd, de la prezidiu, s-au anunțat hotărîrile primăriei medieșene ca în noile magazine private vînzarea să se facă numai în lei, noii chiriași fiind obligați, între altele, să preia atît personalul cît și mobilierul fostelor magazine de stat, iar în cazul unei alimentare, închirierea spațiului s-a condiționat de livrarea pe mai departe, de către noul patron-chirias, a produselor raționalizate (ulei, zahăr, mălai, făină albă) pentru familiile ardate fostei alimentare.

Discuții aprinse au

(continuare în pag. a II-a)

Mircea BIȚU

și N. I. DOBRA

Expresia unei autentice și ardente trăiri — Cristina Anghelescu

Cel de al doilea concert al acestei luni, organizat de Filarmonica sibiană, vineri, 8 februarie a.c., ne-a creat plăcută surpriză de a o audia pe tinăra violonistă Cristina Anghelescu, într-un program care l-a impus în fața ansamblului orchestral pe dirijorul și profesorul clujean Florentin Mihăescu.

Uvertura „Coriolan” op. 62 de Ludwig van Beethoven i-a dat posibilitatea dirijorului și orchestrei să pună în lumină, potrivit ideii călăuzitoare a creatorului, prototipul eroului, dar nu al învingătorului Coriolon, zugrăvind tragedia unei conștiințe înfrântă, după modelul purtat din tragedia scriitorului francez Jean Francois Collin. O lucrare programatică, cu un deznodământ mai rar întâlnit în opus-urile beethoveniene, nefiind proprie caracterului eroic al compozitorului.

După concertul de vioară

al lui P. I. Ceaikovski, prezentat în stagiunea trecută, în această seară Cristina Anghelescu a susținut partitura solistică a Concertului pentru vioară și orchestră în mi minor, op. 64 de Felix Mendelssohn — Bartholdy. Ceea ce se poa-

unii frumos, și simplu și neîncărcat din Andante sau la finalul Allegro molto vivace redat de către solista în întreaga sa eleganță și cu o strălucitoare virtuozitate. Discursul muzical al Cristinei Anghelescu a fost cu adevărat expresia unei autentice și ardente trăiri.

Dincolo de faptul că ansamblul orchestral i-a dat întregul concurs, în Simfonia a V-a în Si bemol major de Fr. Schubert, ultima din cercul simfoniilor „mozartiene” ale compozitorului născut la Lichtenthal, dirijorul Florentin Mihăescu s-a dovedit capabil să anime colectivul, să dea frazelor muzicale culoare. Este de remarcat că el s-a apropiat cu mare atenție de această lucrare, a tratat-o cu seriozitate, impregnându-i trăsăturile distinctivă ale simfonismului schubertian, la acea dată tributar încă simfoniei clasice timpurii. Nicolae SCUTEA

Însemnări din sala de concert

te afirma, fără nici o reținere, după ce ai ascultat-o pe Cristina Anghelescu, este convingerea fermă că sunetul acestei viori nu este altceva decât o esențializare a talentului românesc. Ne gândim la vigoarea temperamentală din prima parte, Allegro molto appassionato, la cantabilitatea expresiei, patosul curat și aceea mobilitate de spirit și trăsături delicate în sensul

Facilitarea afacerilor prin intermediul... actului cultural

Nu zimbiți, nu este o „găselniță” reportericească de titlu, ci o realitate cât se poate de concretă. Să ne explicăm.

În peisajul vieții culturale sibiene a reușit să se impună și să „țină afișul” Ansamblul folcloric al Casei de Cultură a Municipiului Sibiu, „Dumbrava Sibiului” al cărui sediu se află pe str. Cetății (fosta sală Thalia). Valoarea ridicată a prestației artistice, seriozitatea cu care onorează invitațiile la manifestările de gen, activitatea competitivă și generoasă depusă de conducătorul instituției, domnul Ion Oltean, au determinat participarea acestui reputat ansamblu — veritabil messenger al folclorului românesc — la importante festivaluri internaționale.

Cu acest prilej, precum și cu altele, artiștilor amatori de la Casa de Cultură a Municipiului Sibiu le-au fost remise invitații pentru participarea la festivaluri internaționale și turnee artistice, în anul 1991, în Iugoslavia, Italia, Franța, Belgia, Spania, Canada și Mexic.

De menționat că, atât primăriile din orașele unde vor avea loc festivaluri, cât și impresarii turneelor, oferă grupului român spații de expunere și vânzare a produ-

selor de artizanat, precum și a altor produse ale agenților economici din Sibiu. Mențiune specială pentru firmele de turism. O ocazie, deci, foarte bună pentru firmele sibiene de a contacta parteneri străini, de a-și prezenta mostrele sau produsele. Avantajul principal constă în asigurarea de către conducerea ansamblului a plății în valută a cazării, mesei și a diurnei pe perioade cuprinse între 7—21 de zile. Dar, pentru realizarea acestor turnee Ansamblul folcloric „Dumbrava Sibiului” are nevoie de găsierea unor sponsori care să asigure, măcar în parte, cheltuielile de transport în lei.

Iată, deci, o ofertă interesantă pentru firmele din județul Sibiu. În numerele viitoare ale ziarului nostru vom reveni cu amănunte referitoare la ansamblu, la activitatea acestuia, precum și la programul curent al deplasărilor în străinătate din acest an.

Atenționăm pe toți cei interesați că pot negocia acțiunile de cooperare amintite cu domnul director Ion Oltean, la sediul Casei de Cultură a Municipiului Sibiu, strada Cetății nr. 9, telefon 3 32 24, zilnic între orele 8,30—14,30.

Octavian RUSU

Legea-i lege, dar...

Restricționarea consumului de carburanți pentru autoturisme, prin atribuirea unei cote lunare fixe și majorarea cu 100 la sută a prețului consumului supranormat n-a iscat convulsii de genul celor manifestate în Ungaria cu prilejul unei măsuri oarecum similare. N-a deranjat nici faptul că cele 3 luni anunțate inițial de Guvern pentru aplicarea acestei măsuri au devenit între timp 4, și poate...

Ceea ce deranjează însă este faptul că uneori nici cota de 40 litri alocată pentru o lună nu reușești să o primești dacă întâmplător nu ai fost pe fază și n-ai reușit să te încadrezi strict în limitele termenului calendaristic fixat. Afirmația nu este gratuită. Ea se sprijină cel puțin pe sesizarea făcută de posesorul autoturismului 2-SB-316 (L. Botoc), care, internat în spital, nu a putut să-și ridice cota de benzină (40 litri) pînă la 31 ian-

nuarie a.c. Prezentându-se la Stația PECO nr. 2 (Șoseaua Mediașului) vineri, 1 februarie a avut surpriza să constate că nu-și poate ridica restanța (40 litri benzină × 15 lei), dar putea cumpăra, evident la discreție, cu 30 lei.

Explicația lucrătoarei din stație a fost că așa s-au primit dispoziții de la București. Comentariile erau probabil de prisos, pentru această situație nefiind vinovați lucrătorii stației. Dar în mintea omului s-a creat instantaneu un mic haos dominat de întrebări despre descentralizare, autonomie, respectarea drepturilor legale ale cetățeanului, ordine ierarhice ș.a., îndelung trimbițate de mai marii puterii actuale. Și nu în ultimul rând o întrebare și mai stăruitoare aproape că îl obseda: oare ce s-a întâmplat cu cota de benzină care ar fi trebuit să-i aparțină?

N. IVAN

PREA MULTE PROTESTE

(urmăre din pag. 1)

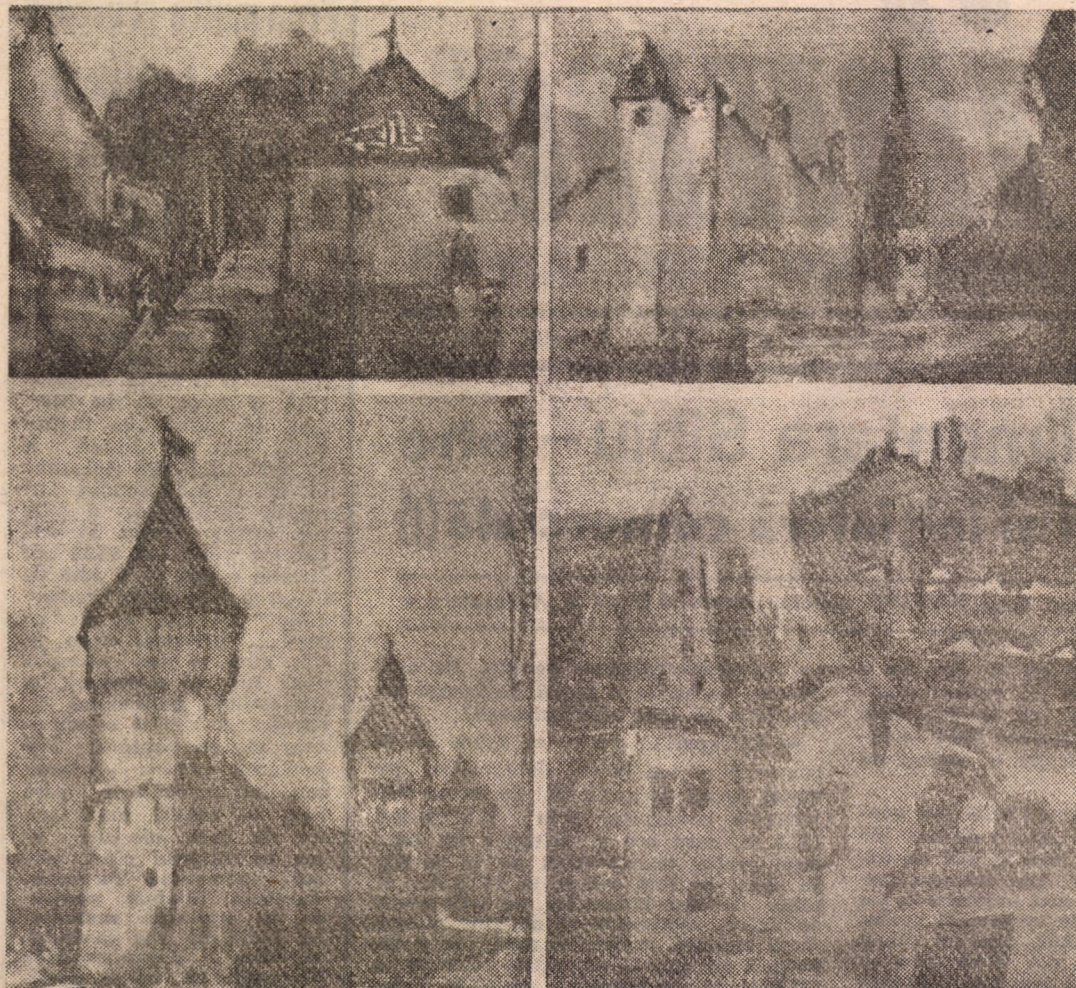
stîrnit, cu îndreptățire și de această dată, modificările făcute (dar... neanunțate!) față de lista publicată în ziarul nostru. Astfel, magazinul de încălțăminte copii din Piața Republicii nr. 1, al cărui profil viitor era lăsat la alegerea licitanților, a dispărut de pe listă, el fiind luat — s-a comunicat în timpul pregătirii licitației — de... F.S.N.! Iar dacă în orașul Mediaș se vor mai disponibiliza, s-a anunțat, încă circa 200 spații comerciale, de ce nu s-a publicat în ziar întreaga listă, în așa fel ca cei interesați să nu bijbicie și să poată opta pentru acela dintre spații care răspunde cel mai bine intențiilor viitorilor întreprinzători? (acest lucru este valabil și pentru municipiul Sibiu). Și încă ceva: contra taxei de 260 lei se participă la una sau la mai multe licitații? Iată întrebări și nedumeriri care trebuie soluționate și aduse la cunoștința celor interesați înainte ca ignoranța sau numai su-

perficialitatea unora să dea naștere, cum am văzut, la stări conflictuale inutile. În sfîrșit, să consemnăm protestul unor persoane particulare care și-au văzut spulberate visele de a-și adjuceca un spațiu comercial în lupta (inegală, desigur) cu firme sau întreprinderi posesoare de capitaluri net superioare. Ne pare rău, dar aici intervine concurența, iar dacă vrem economie de piață, va trebui să ne obișnuim cu ea!

Și pentru a vă satisface curiozitatea pînă la capăt, iată cine a intrat în posesia spațiilor licitate la Mediaș. Berăria „Trei chiftele” și-a adjudecat-o (după o licitație din lei în lei) domnul Victor Fer, cu 38 lei/mp. Cam asemănător au venit ofertele și în cazul „Gospodinei” de pe Șoseaua Sibiului 45, unitate adjudecată (26 mp) de domnul Dan Iosif, nu cel din... Senat, care va plăti lunar o chirie de 330 lei/mp. Alimentara de pe str. Spitalului (106 mp) și-a adjudecat-o Industria laptelui Mediaș, care va achita lunar o chirie de numai 21 200 lei!

Patru solicitanți a avut alimentara de pe str. 8 Mai nr. 30 (în suprafață de 122 mp), cîștig de cauză avînd tot Industria laptelui Mediaș, a cărei chirie aici se ridică lunar la 30 500 lei! Cea mai dură a fost lupta pentru obținerea spațiului (167 mp) fostului magazin de confecții din Piața Republicii nr. 28. Și-au încercat norocul 18 licitanți, dar și l-a adjudecat Societatea româno-austriacă Johan Schuster, care va plăti lunar o chirie de 78 490 lei, ca și d-l Nicolae Olteanu de la firma „Transilvania” din Mediaș, cel care și-a adjudecat cei 195 mp ai fostului magazin „Chimicale” oferind 401 lei/mp. În sfîrșit, tot domnul Olteanu a obținut magazinul „Cădouri” (82 mp), plătind cu 718 lei/mp, iar d-l Ioan Girnod depozitul alăturat (de 32 mp), oferind „numai” 150 lei pe metrul pătrat.

Urîndu-le „cîștigătorilor” inspirație și afaceri cât mai prospere, iar medieșenilor să găsească în noile magazine ce se înfiripă toate mărfurile după care jinduiesc acum, să ne concentrăm atenția asupra licitațiilor care au început ieri la Sibiu.

Jurnal plastic

Expoziția d-lui dr. Milea Roman, găzduită de sala Filialei U.S.S.M. Sibiu, pledează pentru revalorificarea plastică a sufletului cetății, parcă întregind arhiva arhitecturală ce înconjoară sibienii. Inscrise într-o benefică cerință a genului, picturile autorului, ultrasensibile seismografe ale sufletului omenesc, sînt scaldate de o lumină pastelată ușor melancolică. Fermitatea siluetei sugerează abundența formelor ascendente ce doresc să spargă linia orizontului, fiind sinuos îmbinate de modulații și torsionări forțate ale unor elemente special alese pentru a nota trecerea previzibilă dintre realitate și aparență. Mîna pictorului descrie parcă un zbor sinuos ce-și lasă din cînd în cînd amprenta pensulei într-o legănare ritmată a simțului olfactiv. Orașul pentru Milea Roman, în postura sa de pictor, dictează și unele tehnice restrictive, care, totuși, oferă favoruri nesperate pinzelor sale, reținînd parcă spre surprinderea noastră, a vizitatorilor, o bătălie mută între pasiunea profesională și cea artistică.

Adrian POPESCU Foto: Fred NUSS

Bucurie pripită

Pe străzile James Watt, Locomotivei, Fochștilor, Garibaldi nu s-a ridicat gunoierul din 22.11.1990. În sfîrșit azi 24 ianuarie 1991 au apărut gunoierii pe strada James Watt pe la ora 11. Vestea că au sosit în cele din urmă s-a dus din casă în casă pe toată strada. Mare zarvă. Toți cetățenii au scos în stradă lăzile de gunoi, sacii de nylon și fel și fel de obiecte în care păstrau gunoierul. Mare a fost bucuria că au venit gunoierii, dar bucuria s-a spulberat repede, deoarece mașina lor, s-a oprit numai la adresa str.

James Watt nr. 5, la domnul doctor Nicoară și în grabă s-au făcut nevăzuți. Acest obicei care era folosit și în regimul de tristă amintire vedem că și astăzi se practică.

Nemulțumirile cetățenilor sînt justificate deoarece gunoierul nu-l ridică dar taxele au avut grijă să se majoreze. În luna decembrie 1990 am plătit 9,90 lei taxele comunale (salubritate) iar pe luna ianuarie am plătit 49,50 lei. Am fost practic frustrați de acești bani, deoarece nu s-a ridicat gunoierul din 22 noiembrie pînă în prezent.

Lupe Grigore, pensionar C.F.R. str. James Watt nr. 7, Sibiu

9,00
lit. 10,0
10,10 H
lei. 10,
mieră.
ferențe.
a trei
11,35
cetățene
de m
Studioul
tură (r
Actualit
Moi și
14,25 C
na. 14,4
șitaria.
școală.
pentru
Convieț
nitatea
16,45 M
tru toți
coramă
sa Natu
mea id
Cheia
18,40 M
lară. 19
de ved
Guvernu
sene ar
Actualit
Cronica
tului. 2
nematec
cavaleri
(S.U.A.).
Actualit
Salut, p

SIBIU
Văduva
orele 9;
17 și 19
Arta:
tuirea”,
11,30; 1
19.
Tinere
done, c
armă”,
17 și 1
orele 13
roana d
MEDIA
Centra
trag clo
tică?”,
11,30; 1
19.
I. L.
„Un filr
fermecăt
rele 10;
„Ca
„Prie
Clubul
montan
munților
ganizează
da 16—
cea de-a
a
Prietenie
nea Ocr
Relații
re și
primesc
8 80 06.

Ac
cu
Contin
acțiunilo
le din A
biotecile
le, mier
bruarie
la Șura
vea loc
cu citite
cii din
amintită.
Partici
na Maca
tor Gre
sor Nic
tone.

3-S
Dl. Io
Sibiu a
trecute
toturisma
7947 și
înapoiez
tarului
Deci,
poate f
tel. 2 12

Nu vrem să fim scoși în stradă, domnilor! I.C.S. Alimentara Sibiu

(urmare din pag. 1)

— Dar asta înseamnă că toată luna februarie veți onora doar restanțele pentru ianuarie.

— Așa este.

— Vă semnalez și un alt fapt la fel de grav. Aceleași cartiere care se confruntă cu lipsa agentului termic, a apelor, sint vitregite și în ceea ce privește aprovizionarea cu produse alimentare. Am în vedere unitățile 22 și 62 din V. Aaron (cu 20 de mii de arondați), 82 din Lazaret (cu 6 800 arondați), 42 din Valea Aurie (cu 7 800 arondați) 27 din Hipodrom 1 (cu 10 000 arondați) și altele.

— Sincer, nu mai știm căror criterii să le facem față. Sintem prea legați de existența mijloacelor de transport. Dacă produsele lactate, de panificație și berea sint asigurate direct de producătorii sibieni, celelalte produse (carne, brânză, băuturi, legume, citrice, apă minerală, zaharoză și cele raționalizate) sint asigurate de către I.C.R.A. Sibiu, care dispune de un parc auto total insuficient, fiind obligată astfel la mari cheltuieli de transport. Din acest unic motiv, al costului ridicat pe care I.C.R.A. Sibiu îl suportă pentru transportul mărfurilor de la producătorii din județ și din țară, în magazinele noastre nu se găsesc întotdeauna ouă, orez, paste făinoase etc. O posibilă depășire a acestei situații deficitare ar putea s-o constituie acordarea pentru I.C.R.A. a unei cote (în medie de 1%) din rabatul nostru

comercial la produsele de bază.

— Credeți că o eventuală trecere a unităților alimentare în subordinea I.C.R.A. ar rezolva în mod favorabil asigurarea fondului de marfă pentru populație?

— Nu cred.

— Domnule director, s-au transformat alimentarele în tutungerii?

— Nici vorbă. Dar, așa cum bănuiesc că știți, unitățile noastre vind în prezent whisky, țigări, gumă de mestecat.

— Să înțeleg că ați tratat direct cu diverse firme străine comercializarea acestor produse?

— Da. Avem relații cu 2 firme (una din Egipt, alta din Israel) care ne furnizează diverse mărfuri pe lei; țigări — O.K. la 55 lei, Assos la 90 lei, Monte Carlo la 70 lei, Cornet la 65 lei; whisky (3 sortimente) la 675 lei; săpun englezesc la 225 lei cutia; gumă de mestecat la 8 lei bucata.

Vrem să extindem colaborarea și în privința produselor alimentare, în special a dulciurilor. În prezent, negociem asupra prețurilor care ni se par cam „piperate”. De pildă, o tabletă de ciocolată de 55 gr. ni se oferă la prețul de 41 lei, iar un tub de bomboane „Samirya” la 30 lei.

Evident, noi nu putem și nu avem dreptul să băgăm mâna în buzunarul cumpărătorului. De aceea, ne vom impune punctul nostru de vedere, căutând bineînțeles și alte oferte.

(va urma)

Din partea P.N.Ț.-c.d.

Organizația municipală a P.N.Ț.-c.d. Sibiu invită membrii și simpatizanzii să participe la cercurile de studii, organizate la sediul din Sibiu, str. G-ral Magheru nr. 3, astfel:

1. Cercul de economie, în fiecare marți între orele 17—19.

Marti, 12 februarie 1991 se ține conferința: „O nouă variantă de privatizare a economiei”.

2. Cercul de cultură și propagandă, în fiecare miercuri de la 17 la 19. Miercuri, 13 februarie 1991, se ține conferința: „Monarhia constituțională”.

Membrii P.N.Ț.-c.d. și membrii lor de familie sint invitate să urmeze cursurile de limbi străine, organizate la sediul organizației, câte 2 ore săptămânal: engleza, germana și franceza.

Relații suplimentare la telefon 3 29 87, între orele 17—19.

Muncitorii, maeștrii, tehnicienii și inginerii membrii P.N.Ț.-c.d. sint convocați la adunarea generală a organizației muncitorești care se ține sâmbătă, 16 februarie 1991, ora 10, la sediul din Sibiu, str. G-ral Magheru nr. 3, în vederea alegerii comitetului de conducere.

voluție, va fi, într-un timp cât mai scurt, capabilă să servească numai adevărul și dreptatea...

— Ca punct de plecare în definirea menirii justiției post-revoluționare cred că putem lua chiar „Platforma-program a guvernului”, în care sint menționate importante obiective ale reformei justiției românești, pentru transformarea României într-un stat de drept pe care dorim cu toții a-l edifica cât mai grabnic cu putință, și cât mai bine. Avem în vedere, așadar, în reorganizarea justiției: reînființarea Curților de Apel; reintroducerea principiului inamovibilității judecătorilor; reorganizarea Procuraturii; desființarea asessorilor populari în realizarea actului de justiție; reintroducerea controlului, de către instanțele judecătorești, a actelor administrative prin care cetățenii au fost lezați, ceea ce creează posibilitatea anulării respectivelor acte și acordarea de despăgubiri acestora și altele. Aceasta reprezintă, în esență, o sumă de idei generoase care, în cele 7 luni care au trecut de la instalarea guvernului, au început să prindă contur din ce în ce mai vizibil și mai palpabil, cu efecte benefice pentru noul stat român și, desigur, pentru poporul român. (va urma)

noastră, ca și în baza gospodăririi locale dezastruoase etc.

S-a trezit „fioros” proprietarul I.J.G.C.L., prin reprezentanții săi legali susținuți de întregul aparat al Prefecturii, și a strigat: „La licitație” tovarăși, — așa a hotărât...

Orice încercare de a ajuge la o variantă de negociere a chiriei — posibilitate stipulată de altfel în hotărârea guvernului — orice argumentare legată de importanța socială a activității cooperatției meșteșugărești, de asemenea stipulată în hotărârea guvernului, a fost de prisos. Răspunsul este gata preparat: „la licitație”, tovarăși!

Și acum să vedem ce se întâmplă prin aplicarea abuzivă a acestei acțiuni.

Aveți cuvîntul

Licitatia, care incurajează de fapt oficial specula și speculații incurajate sau susținute din umbră de străinii care își baț joc de munca cinstită — în nici într-un caz de producătorii și negustorii cinstiți — va determina o creștere uriașă a chiriilor, mult peste valoarea socială a actului închirierii. Exemplific: la Cisnădie un mp spațiu comercial a fost licitat, cu peste 1000 lei, aceasta însemnând, prin similitudine pentru spațiile din centrul Sibiului, chirie lunară de peste 100 000 lei. Pînă aici nimic deosebit. Așa trebuie să stea lucrurile după părerea primului ministru Petre Roman și a miniștrilor săi într-o economie de piață veritabilă — totul liberalizat! Numai că această chirie va fi suportată de cetățenii acestei urbe prin prețurile practicate. Sau poate această acțiune reprezintă pregătirea psihologică pentru majorarea chiriilor într-o perspectivă apropiată? De ce nu! Hai să „liberalizăm” chiriile la nivel european — într-o viitoare țară europeană — 500 DM chirie/lună x 135 lei = 80 000 lei/lună pentru un apartament. V-ați gândit domnilor ce înseamnă aceasta pentru un magazin care trebuie să asigure și vânzătorilor salarii ridicate și beneficii substanțiale patronului firmei!? Cine poate, în aceste condiții, să o-

(urmare din pag. 1)

este de acord că actualul guvern este format din oameni tineri, ambițioși, dar și bine intenționați în dificila misiune incredintată. Dumneavoastră, d-le ministru, împărtașiți această apreciere?

— Da, cred că este destul de exactă această apreciere, pentru că, realmente, toți membrii echipei guvernamentale sint specialiști în domeniile pentru care au fost chemați să gireze activitatea executivă, specialiști care s-au afirmat de-a lungul anilor, nu au făcut parte din vechea nomenclatură și sint sincer preocupați de înnoirea țării, așa cum se cere într-un stat de drept și cum este firesc să fie într-o țară care merge, în dezvoltarea sa, spre o economie de piață. Ei sint animați de bune intenții, au pregătirea necesară, dar este indispensabil și sprijinul Parlamentului și al țării pentru a duce la bun sfârșit soluționarea complexelor probleme care marchează, inevitabil, această dificilă perioadă de tranziție în care ne aflăm.

— Dat fiind faptul că Revoluția s-a săvîrșit cum s-a săvîrșit, eu înclin a aprecia că dumneavoastră dețineți, probabil, cel mai „ingrat” dintre portofoliile din acest guvern, aceasta, vizavi de e-

venimentele post-revoluționare...

— N-aș împărtași opinia dv., pentru că, fără să afirm că este un portofoliu ușor, nu cred, totuși, că acesta este cel mai ingrat... Eu cred că sint, în actualul guvern, portofolii mult mai ingrate decât cel al meu. Mi-e teamă, însă, că este la mijloc o mică confuzie în aprecierea pe care o faceți, de aceea, v-aș ruga, mai întii, să-mi spu-

Sarcina noastră primordială este reorganizarea justiției

neți de ce credeți că situația mea este atât de ingrată?

— Am în vedere modul violent în care România, spre deosebire de celelalte țări Est-Europene, s-a smuls din sistemul socialist și comunist de organizare statală. Apoi, lumea se întreabă de ce s-a recurs la folosirea armelor, la luptele de stradă, care au produs atîtea victime și dureri, în condițiile știute în care Ceaușescu abdicase... Acum, opinia publică românească cere, în multe cazuri chiar cu o deosebită vehemență, stabilirea adevărului despre Revoluție, inclusiv, desigur, descoperirea și pe-

depsirea celor care au ucis și rănit oameni nevinovați. Or, această misiune complexă revine, nu-i așa, justiției...

— Da, sub acest aspect, aveți dreptate. Pot să vă spun că organelor de justiție le revine un enorm volum de muncă pentru elucidarea numeroaselor întrebări legate de Revoluție, răsmase, deocamdată, fără răs-

punsuri. Stabilirea adevărului și tragerea la răspundere penală a celor ce se fac vinovați este o întreprindere extrem de grea și nu vom înceta să luptăm, fie și cu timpul... Această activitate urmează, însă, să fie desfășurată de organele de anchetă penală, în primul rînd de Procuratura, justiția propriuzisă — adică instanțele judecătorești — urmînd să soluționeze acele cauze cu care va fi învestită. Pînă acum, însă, acestea au fost destul de puține și nu semnificative... — Toată lumea trage nădejde că justiția de după Re-

Pînă nu demult, în sistemul trecut, atunci cînd se argumenta tehnic sau economic o anumită problemă de către un director, contraargumentul suprem al activistului de partid, care rămînea fără replică, era: „Ai dreptate bă, tovarășe, dar... nu așa am primit indicațiile de la organele superioare de partid sau... tovarășii prim-secretar a hotărît...”

Se pare că ne îndreptăm exact spre aceeași situație, numai că de această dată cu repercusiuni imediate asupra nivelului nostru de trai. Aceasta în foarte multe domenii...

Să luăm în discuție „liberalizarea” chiriilor. De ani de zile ne desfășurăm parțial activitatea într-o serie de încăperi închiriate de la I.J.G.C.L. care de drept este administratorul statului. De parte de a-și îndeplini atribuțiile de proprietar și administrator — de acest lucru cred că este lămurit și ultimul chiriaș — și fără a intra în alte amănunte, amintesc doar milioanele cheltuite în fiecare an cu reparațiile și zugrăvirea fațadelor, a acoperișurilor întregilor clădiri, suportate din beneficiile cooperatiorilor.

Luați, spre aducere aminte, din arhiva fostului Comitet municipal P.C.R., domnule director Pologea și domnule subprefect Ilioniu — fost director I.J.G.C.L., graficele anuale ale acestor lucrări, valoarea lor fiind în evidența noastră.

Și iată că, sub „scutul” Hotărîrii Guvernului nr. 1228/12.XII, se găsește „causa causerum” care stă la baza lipsei de mărfuri și din urbea

NOTĂ C.E.C.-ul ... marginalizat?

De unde credeam că măcar C.E.C.-ul e ferit de „marginalizare (toți avem nevoie de el, nu?), ipoteza nu se confirmă. Cel puțin, din punctul de vedere al administrației locale.

Și iată de ce. Prin mutarea Direcției Județene de Drumuri și Poduri și desființarea Direcției comerciale (care funcționau în aceeași clădire), au rămas disponibile 22 de încăperi. Sucursala C.E.C. (numai aici, la „centru”, 158 de oameni își desfășoară activitatea în 15 încăperi, incluzîndu-și sala mașinilor, și atelier mecanic etc.) a spera că astfel va scăpa de inghesuiala devenită insuportabilă prin dotarea cu noi calculatoare (pînă și în biroul directorului adjuncte au trebuit instalate mașini!). Dar „împărțeala” s-a făcut după nu se știe care principii, astfel că la C.E.C. au fost repartizate doar 4 din cele 22 de încăperi, restul fiind distribuite Băncii de Investiții și O.J.C.V.L. Faptul nemulțumeste foarte tare conducerea și salariații C.E.C.-ului, considerîndu-l o mare inechitate „operată” de Prefectură, pentru că nu a ținut cont de situația reală existentă, ca și de dezvoltarea activității în perspectivă imediată, pentru că toate operațiunile pentru cumpărarea locuințelor de la O.J.C.V.L. vor fi efectuate prin C.E.C. (N.A.).

DIN NOU, APA!

Cu toate măsurile luate pentru asigurarea unui minim necesar de apă pentru populație, cartierul „Strand” continuă să rămînă vitregit (de soartă?).

Cert este că în zilele de 5-6 februarie — după cum ne informează cetățenii de aici — s-a oprit furnizarea inclusiv a agentului termic. Cei din centrul termic, asaltați de locatarii au răspuns că din cauza lipsei de apă au trebuit să oprească căldura. Ce se întâmplă în această zonă a Sibiului? (N.A.).

Cel mai bun medicament nu se poate cumpăra. Trebuie acordat.

Îngrijire:

Se numește Nadia și a împlinit 3 ani luna trecută. Nu și-a cunoscut niciodată tatăl. El a murit scurt timp după ce s-a născut ea. Mama ei, Mariana, nu a putut să o aibă acasă și Nadia nu știe de ce. Iar acest răspuns probabil nu o să îl primească toată viața.

Nadia se află într-o casă de copii de când s-a născut. I-a fost dor de multe lucruri. Atît de mîncare cît și de căldura sufletească. Pînă acum cîteva luni ea stătea cu 52 de copii în aceeași cameră. În noapțile friguroase era bine, pentru că dormeau mai mulți copii într-un pat. Dar pentru Nadia zilele erau rele, care nu se terminau niciodată. Poate pentru că mai tot timpul stătea în aceeași cameră. Și în același pat.

Mai mult, îi era dor de cineva care să o iubească. Cineva care să o țină în brațe, să o mîngîie, un piept la care să plîngă.

Surorile medicale nu puteau face asta, fiindcă 52 de copii doreau același lucru.

Nadia nu știe de ce se află într-o casă de copii.

Astăzi se află mai mult de 120.000 de copii în case de copii în România. Aceasta este una din dovezile reale ale gîndirii inumane ale lui Ceaușescu. Noi, Crucea Roșie sîntem aici ca să ajutăm. Colaborăm cu personalul medical românesc ca zilele să fie mai bune pentru Nadia și ceilalți copii. Cel mai bun medicament pentru marea majoritate dintre ei, acum nu se poate cumpăra. El trebuie oferit. Și acest medicament se numește atenție, îngrijire și o tratare adecvată. Ajutorul tău este la fel de important ca al nostru și ceea ce tu poți face este să arăți înțelegere, pentru că și acești copii au dreptul la o viață la fel ca și tine.

Crucea Roșie Norvegiană.

**Costă foarte puțin ca să arăți
că îți pasă de soarta lor!**